

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H.C. van der Ent, Dordrecht-Centrum; Ds. R. Kok, Soest, Ds. H. van Leeuwen, Driebergen; Ds. D. Slagboom, Katwijk aan Zee; Ds. M.C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
4231 BP Meerkkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 01720 - 74202, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen a/d Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

De zegen van Pinksteren

„Er zal een fontein uit het huis des Heeren uitgaan en zal het dal van Sittim bewateren.”

Joël 3 : 18b.

In het Oude Testament zijn vele profetieën, die wijzen op en spreken van het heilsgebeuren Gods. Die profetieën treffen we ook aan in het boek Joël. Bijzonder wordt door de profeet Joël gewezen op het Pinkstergebeuren. Vandaar dat deze profeet terecht genoemd wordt de profeet van het Pinksterfeest.

In de tekst heeft de profeet het over een fontein, die uitgaat uit het huis des Heeren. In het licht van Ezechiël 47 en Zacharia 14 moet hier gedacht worden aan wat op Pinksteren volle werkelijkheid is geworden. De stroom van geestelijke gaven gaat uit van God in de hemel. Alle heil komt van Boven. Schaduwwachtig werd dit reeds afgebeeld onder het Oude Verbond. De fontein Etham, ontspringend op de Moriaberg, deed haar water uitgaan ten zuiden van het brandofferaltaar. Hierin werd getekend de nauwe relatie, die er is tussen de fontein, het water en het altaar. De stroom van genade staat dus ten nauwste in verband met het zoenoffer van Christus. Alleen door dat zoenoffer, gebracht op het altaar des kruises is er de stroom van genadegaven. Door het verzoenende en voldoende werk van Christus kan de Heilige Geest worden uitgestort. Is de Heilige Geest een fontein gelijk, waaruit levend water vloeit.

Deze fontein overtreft alle fontein van beneden. Zij bevat het water van de Goddelijke genade. Dit water schenkt leven aan dode zondaren. Dit water versterkt, verkwikt en vertroost. Door dit water wordt de ziele dorst geheel weggenomen. Door dit water leeft men tot in eeuwigheid. De uit de bron voortkomende stroom zal het dal van Sittim bevochtigen. Dit dal moet gezocht worden in de omgeving van het oude Sodom. In de omgeving dus van de Dode Zee. Dit dal werd eenmaal getroffen door het oordeel van God. Het is een dorre streek. Op haar rust de vervloeking van God. Maar nu zal deze dorre streek herschapen worden in een vruchtbaar land. De stroom van het levende water zal haar bevoelen en vruchtbaar maken. Het heilswonder des Heeren zal hier gezien worden. In Christus doet God naar Zijn welbehagen door Zijn Geest grote wonderen. Het dorre, onvruchtbare veld wordt tot een vruchtbaar land.

Hierin ligt ook verklaard wat de Heere doet onder de volkeren. Door de zonde is de gehele mensenwereld gelijk aan het Sittimdal. Onvruchtbaar voor God, maar vruchtbaar voor de duivel en de dood. Allen zijn onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Geen enkele geestelijke vrucht kan de mensheid voortbrengen. Waar de stroom van levend water komt, ontstaat een totale verandering. De Geest maakt dode zondaren levend.

Levensvernieuwing en de waarachtige bekering komen naar voren. De vruchten des Geestes worden ontdekt in handel en wandel: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en matigheid. Hier op aarde nog

wel in beginsel, ten dele, maar eenmaal volkomen. In Zijn heilswerk verblijdt Zich de Heere. En het hart, dat dit werk ervaren mag, eindigt er mee in de Heere. De begenadigde zondaar belijdt: in mijzelf was ik onvruchtbaar. Ik ben en blijf dit ook. Maar nu ben ik vruchtbaar door de Heere alleen.

Is dit nu de belijdenis van uw hart? Wie de zegen van Pinksteren niet kent, staat buiten het leven der genade. Men is dan nog dood voor God en Zijn dienst, maar levend voor de wereld en de zonde. Maar nu zegt de Heere in Zijn woord, dat de stroom zal blijven vloeien tot op de dag van Jezus Christus. Vandaar dat gevraagd mag worden: Heere, zend, uit genade, tot mijn hart de levende wateren van Uw Geest tot levensvernieuwing.

Wie die levensvernieuwing kent, sta naar de voortdurende bevochtiging des Geestes, opdat de vruchten van geloof en bekering rijk naar voren komen en er zij een opwassen in de kennis en in de genade van Jezus Christus tot zaligheid.

Ds. M.C. Tanis.

DE DORDTSE LEERREGELS Les 60.

HOOFDSTUK III/IV.
Artikel XVII.

We lezen:

„Gelijk ook die almachtige werking Gods, waardoor Hij dit ons natuurlijk leven voortbrengt en onderhoudt, niet uitsluit, maar vereist het gebruik der middelen, door welke God naar Zijn oneindige wijsheid en goedheid deze Zijn kracht heeft willen uitoefenen; alzo is het ook, dat de voormelde bovennatuurlijke werking Gods, waardoor Hij ons wederbaart, geenszins uitsluit, noch omstoot het gebruik des Evangelies, hetwelk de wijze God tot het zaad der wedergeboorte en spijze der ziel verordineerd heeft.

Daarom dan, gelijk de Apostelen en de leraars, die hen zijn gevolgd, van deze genade Gods het volk Godzaliglijk hebben onderrecht, Hem ter eere en tot nederdrukking van alle hoogmoed des mensen en ondertussen nochtans niet hebben nagelaten hen door heilige vermaningen des Evangelies te houden onder de oefening des Woords, der sacramenten en kerkelijke tucht; alzo moet het ook nu verre vandaar zijn, dat diegenen, die anderen in de gemeente leren, of die geleerd worden, zich zouden vermeten God te verzoeken door het scheiden dier dingen, die God naar Zijn welbehagen heeft gewild, dat samengevoegd zouden blijven. Want door de vermaningen wordt de genade medege-deeld; en hoe vaardiger wij ons ambt doen, des te heerlijker vertoont zich ook de weldaad Gods, Die in ons werkt, en Zijn werk gaat dan allerbest voort.

Welke God alleen toekomt, zo vanwege de middelen, als vanwege de zaligmakende vrucht en kracht daarvan, alle heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.”

Het gaat hier dus over de MIDDELEN der genade, waarvan God Zich wil bedienen, om de mens te herscheppen. En dat zijn: de prediking van Gods Woord, de bediening der sacramenten en de uitoefening van de tucht. Dit zijn dus tevens de zuivere kenmerken van de ware Kerk des Heeren.

Nu gaat het hier over het rechte gebruik der middelen, waardoor de Heere het werk Zijner genade in de harten verheerlijkt.

Van de administratie

Via ds. Blom ontvingen we nog een nagift van f 50,- voor de ontmoetingsdag in Sliedrecht. Verder konden we weer een gift van f 100,- boeken voor de school in Dundas en f 260,50 aan giften, waarvan één van f 130,- voor ons blad. Hartelijk dank. 5 nieuwe abonnees konden we weer noteren, helaas moesten we ook 3 abonnees afschrijven, die allen overleden waren. Laten we er samen voor zorgen dat de lege plaatsen weer aangevuld worden met nieuwe abonnees.

Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn, tel. 01720 - 74202, giro 704350.

A.B.

Van de redactie

1. **Boeken van de administratie.** Deze zijn weer nagezien en in goede orde bevonden. Hartelijk dank aan onze vroegere administrateur br. Van der Lee, en aan br. Beukers en zijn echtgenote, die thans alles verzorgen. We konden dank zij de vele giften en de goede collecten op de ontmoetingsdagen zonder verlies draaien. Er was zelfs een klein batig saldo.

2. **Uitgave van boeken.** Allereerst denken we aan het boek van Ds. Van der Ent over **Gideon**. We zouden graag zien, dat de laatste exemplaren hun bestemming hadden gevonden voordat het nieuwe boek dat over **Filemon** handelt, verschijnt. Men kan zich voor beide boeken bij mij opgeven. Dat geldt ook het boekje met preken van Ds. P. Sneep. Uit mededelingen die ik ontving meen ik te mogen opmaken, dat beide boeken met enkele maanden verschenen zullen zijn. Dus bestellingen worden gaarne aangenomen. Verder bestaat de mogelijkheid, dat in druk zullen worden uitgegeven de catechisatielessen van Ds. Van Leeuwen, die indertijd in ons blad zijn opgenomen. Daar hoort men later nog wel van.

3. **Ontmoetingsdag te Kampen.** Slechts een kleine herinnering aan die dag. U hoopt toch ook te komen? D.V. zal deze dag worden gehouden op zaterdag 29 augustus a.s. te Kampen, in het kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente. Desprekers zijn in het vorige nummer vermeld.

4. **Omgang met de Bijbel.** Van Ds. Tamminga ontving ik de rede, die hij uitgesproken heeft op de laatste ontmoetingsdag te Sliedrecht. Het is van belang te achten, dat al onze lezers en medelezers - en die zijn er denk ik heel veel - van dit principiële woord kennis nemen. En uiteraard is het ook voor anderen van belang. We zouden het referaat in gedeelten kunnen opnemen, bij voorbeeld in 4 of 5 stukken, maar het lijkt ons beter het geheel in één keer op te nemen. Dat zal dan in het volgende nummer kunnen gebeuren. Zo nodig wordt het dan een nummer van 8 pagina's.

5. **Nieuwe abonnees.** Uit de berichten van de Administrateur kan men opmaken, dat we steeds weer nieuwe abonnees kunnen noteren. Dat is een verblijdende zaak. Zij die tussentijds abonnee worden kunnen het abonnementsgeld voor de lopende jaargang per giro of bank voldoen. Het zou extra-kosten meebrengen wanneer een acceptgirokaart moest worden gezonden.

6. **Opwekking.** Dit bericht is bedoeld voor abonnees, die in het eerste nummer van de 16e jaargang wel een acceptgirokaart ontvingen, maar hun abonnementsgeld nog niet betaalden. Dat zijn er zo'n vier- of vijfhonderd. Dat betekent dus dat er nog een bedrag van tenminste vier- of vijfduizend

gulden moet binnen komen. Dat bedrag is wel nodig om aan alle verplichtingen te kunnen voldoen. De kosten worden steeds hoger en we willen de lage abonnementsprijs handhaven, maar dan moet wel ieder zijn medewerking verlenen. Het zou ons dus zeer verheugen als deze opwekking tot resultaat heeft, dat zij die nog niet tot betaling zijn overgegaan dat per omgaande doen. Voor aller medewerking hartelijk dank.

7. **School voor Dundas/Hamilton.** In het volgende nummer vindt men een brief van het hoofd van de school, de heer J. Schuit, die we persoonlijk kennen. Het zal hem en onze lezers goed doen te lezen, dat we weer verschillende ontvangsten kunnen verantwoorden en wel van B.M. een bedrag van f 50,-, van de Chr. Geref. kerk te Culemborg een bedrag van f 600,-, van die te Meerkerk en bedrag van f 809,41. Binnenkort hoop ik weer een bedrag van tienduizend gulden aan de penningmeester van de schoolvereniging te kunnen overmaken.

B.

Nu is het werk der genade, de wedergeboorte, het geloof en de bekering op zichzelf een WONDERWERK Gods.

We hebben dat verklaard bevonden in artikel XII van de D.L. Daar lezen we: „En dit is die wedergeboorte, die vernieuwing, nieuwe schepping, opwekking van de doden en levendmaking, waarvan zo heerlijk in de Schrift gesproken wordt, dewelke God **zonder ons in ons werkt.**”

Het is de moeite waard, ook die schone zin nog eens te lezen:

„Maar het is een gans bovennatuurlijke, een zeer krachtige, en tegelijk zeer zoete, wonderbare, verborgene en onuitsprekelijke werking, dewelke, naar het getuigenis der Schrift (die van de Auteur van deze werking is ingegeven) in haar kracht niet minder noch geringer is dan de schepping of de opwekking der doden.”

Deze laatste zin verklaart ook duidelijk, wat onze vaders verstaan met de zo even aangehaalde uitdrukking: „nieuwe schepping” en waarover we in het vorige artikel hebben gehandeld.

Maar nu zegt artikel XVII, dat God dit wonderwerk Zijner genade in het hart van de zondaar verheerlijkt in de weg der **middelen**, namelijk door de prediking van Zijn Woord. En dat is naar de Schrift. „Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods.” Romeinen 10 : 17.

Ons artikel gebruikt dan ook de uitdrukking: „geenszins uitsluit, noch omstoot het gebruik des Evangelies” ten opzichte van het werk der wedergeboorte. Ja, we lezen zelfs daarbij: „maar vereist” (het gebruik der middelen).

En dat geldt ook van het NATUURLIJKE LEVEN. De Heere **onderhoudt** toch ook al het geschapene door het gebruik van de middelen ! Wanneer we ziek zijn, zeggen we toch ook niet: ik wil geen dokter roepen, want God kan mij genezen.

Welnu ! God **eist** dus het gebruik der middelen, Zijn Woord en sacramenten. Hier klemmt dan weer opnieuw de vraag: hoe staan we tegenover dat gebruik ? Zijn we daarvan wel altijd diep doordrongen ? Ach, wat zijn we dan ten deze **luie** mensen, zowel tot het lezen en horen en onderzoeken van Gods Woord ! De Heere wil Zich toch van Zijn WOORD bedienen om dat bovennatuurlijke, verborgen en heerlijke werk der herschepping in ons te geven ! De Bijbel wordt dan ook gesteld als een „zaad” der wedergeboorte. De apostel Petrus schrijft in zijn eerste algemene zendbrief, hoofdstuk 1 vers 23: „Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord Gods.”

Op welk een tere en bijzondere wijze spreken onze vaders van het gebruik der middelen, van de prediking.

„Gelijk de apostelen en de leraars, die hen zijn gevolgd, van deze genade Gods het volk Godzaliglijk hebben onderricht.” En verder: „En ondertussen nochtans niet hebben nagelaten hen door heilige vermaningen des Evangelies te houden onder de oefening des Woords, der sacramenten en kerkelijke tucht.”

Ach neen, in dié stijl spreken wij niet meer, zoals „te houden onder de oefening van Gods Woord”. Maar zulk een stijl is toch wel zeer passend en verheven. Want het gaat toch niet

maar om een gewoon boek, doch om Gods **heilig Woord** !

En dat betreft niet alleen het spreken van Gods Woord, maar terdege ook de wijze, waarop we Het spreken en hoe we zitten onder en luisteren naar het Woord in de kerk, ook thuis en onze kinderen op de catechisatie en op school ! Is er dan de nodige eerbied en oplettendheid ?

Zie, dat mogen we hier toch wel even onder de aandacht brengen, nietwaar ?

„Heilige vermaningen” des Evangelies. O, de Heere meent, het toch zo met Zijn roepstemmen. Hoe ontroerend zegt de profeet Jeremia 't in hfd. 17 : 16: „Ik heb toch niet aangedrongen, meer dan een herder achter U betaamde, ook heb Ik de dodelijke dag niet begeerd, Gij weet het.”

Nu is God Zelf echter niet volstrekt gebonden aan de middelen. D.w.z. wat de onderhouding van het leven betreft, als ook niet tot zaligheid. God heeft Israël in de woestijn rechtstreeks onderhouden met het wonderbrood uit de hemel, het manna.

Mozes sprak tot Israël in Deut. 8 : 4: „Uw kleding is aan u niet verouderd en uw voet is niet gezwollen, deze veertig jaar.”

Maar we mogen echter deze onmiddellijke onderhouding niet stellen als een regel voor ons.

Zo is het ook met 't gebruik van Gods Woord. Doch de Heere wil Zich ervan bedienen. Vader Abraham zeide tot de rijke man, zoals er in de gelijkenis staat: „Zij hebben Mozes en de profeten: dat zij die horen.” Maar de rijke man is niet tevreden met dit antwoord. Hij zei: Neen, vader Abraham, maar zo iemand van de doden tot hen heenging, zij zouden zich bekeren.”

En wat antwoordt Abraham dan ?

Indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij ook, al ware het, dat er iemand van de doden opstond, zich niet laten zeggen.”

God wil dus, ja, Hij **eist** dat, dat wij de middelen der genade naarstig en recht zullen gebruiken. 's Zondags onder de prediking; voor hen, die kunnen niet éénmaal, maar tweemaal komen ! De zogenaamde „thuiszitters” menen, dat zij de middellijke weg ten opzichte van de prediking, niet behoeven te bewandelen. Men beweert dan, dat er geen „bediening” meer is in de kerken. Ja, 't is waar ! De „bediening des Geestes” is in deze tijd niet zo krachtig als voorheen. Het verval van Gods kerk is groot. Te veel om alles te signaleren. O.a. over de prediking, over het onderwijs uit en naar Gods Woord. Is het altijd een „Godzaliglijk onderrichten” ? Hoe staat 't met de levensopenbaring van de leden der kerk ? Tegenover elkaar, tegenover de wereld en bovenal tegenover de Heere ?

Doch, hoe droevig ook al deze zaken zijn, de „bediening des Geestes” **BLIJFT** ! Nimmer zal Christus met Zijn genade, Godheid, majesteit en Geest van Zijn Gemeente wijken”, zo belijdt onze Heideberger in Zondag 18. En Zelf heeft Christus getuigd: „En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen, tot de voleinding der wereld. Amen !” Mattheus 28 : 20.

En hoe was het met de kerk gesteld in de dagen van Jezus' omwandeling op aarde ? Bezocht Christus niet altijd de synagogen als „het Huis Zijns Vaders” ? Al moest Hij dat huis wel eens reinigen en de tafels der wisselaren omkeren.

Tenslotte ! Hoe noodzakelijk, hoe groot het voorrecht is, de middelen der genade te gebruiken, (en dat laten onze Dordtse vaders wel heel serieus uitkomen), zij beëindigen dit artikel met erop te wijzen dat 't ook zeer noodzakelijk is, de zaligmakende vrucht en kracht ervan te ontvangen. De apostel schrijft in zijn eerste brief aan de Corinthiërs, hoofdstuk 3 vers 6: „Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt, maar God heeft de wasdom gegeven.”

Lezer(es), wat heeft al die arbeid en zorg van de Heere bij u uitgewerkt ? Moogt ge in de rijke vrucht ervan delen ?

Is u slechts alleen een „hoorder” van het Woord, of mag u een „dader” des Woords bevonden worden ?

En u, die dit door genade mag zijn geworden, mag er ook die kostelijk **wasdom** der genade bij u zijn ? Zoals eens de Samaritanen getuigden tot de Samaritaanse vrouw:

„Want wijzelven hebben Hem gehoord en weten, dat Deze waarlijk is de Christus, de Zaligmaker der wereld.”

Dr.

v.L.

ZIJN VERBOND EN WOORDEN

2.

Alvorens Prof. de Bruin weer het woord te geven willen we er nog op wijzen, dat het boek van Prof. van 't Spijker onder bovenstaande titel op een keurige wijze is uitgegeven door drukkerij-uitgeverij De Groot, postbus 1, 2977 ZG Goudriaan. Het kost f 20,—.

Nu luisteren we weer naar Prof. de Bruin. Hij zegt in Hoofdstuk IV over de betekenis van de doop, o.a. het volgende: „Het formulier van de kinderdoop draagt tot opschrift: Formulier om de Heilige Doop te bedienen aan de kleine kinderen der gelovigen.” Hier worden dus de personen genoemd aan wie de doop zal bediend worden, n.l. de kleine kinderen der gelovigen. Met „gelovigen” worden hier niet bedoeld degenen in wier hart de Heilige Geest het zaligmakend geloof heeft gewrocht, dus gelovigen in de engere zin des woords, maar de leden der zichtbare Kerk, die het geloof der Kerk belijden en dus in de ruimere zin des woords gelovigen heten, tegenover de ongelovigen, die Gods Woord verwerpen en zich als openbare vijanden der Kerk gedragen.

Betekende het woord gelovigen hier wedergeborenen dan zouden alleen de kinderen van wedergeborenen gedoopt mogen worden; daarbij zou dan de kinderdoop rusten op de genadestaat tot de ouders en zou zelfs die doop aan de kinderen moeten verzegelen, dat hun ouders begenadigde mensen zijn. Welk belijder der Gereformeerde leer zou zulks durven beweren ? Immers de doop verzegelt Gods verbond en beloften en daarom moet aan de deelgenoten des verbonds, dit is, het zaad der Kerk, Gods verbond verzegeld worden, gelijk de Synode van Dordrecht 1578 bepaalde: „Het verbond Gods zal aan de kinderen der Christenen met de heilige doop bezegeld worden.”

Hierbij zij nog opgemerkt dat de Synode van Dordrecht 1574, die dit opschrift boven het formulier plaatste, tevens uitsprak dat de kinderen van afgesnedenen mogen gedoopt worden, zodat die Synode zichzelf zou tegengesproken hebben, indien zij met het woord gelovigen alleen wedergeborenen had bedoeld.

Verder schrijft Prof. de Bruin in dit hoofdstuk nog het volgende:

Deze twee zaken worden in de doop aanschouwelijk voorgesteld. Dat onderdompelen wijst zowel op de reiniging als op de afsterving onzer oude natuur. Zo vermaant dus de doop ons tot verootmoediging onder onze diepe schuld en onreinheid, tot afzien van ons zelve om door eigen kracht gered te worden en een redmiddel buiten ons zelve te zoeken. Immers die doop geeft een tekening, een voorstelling aan de Kerk. Zij laat zien hoe onrein zij is in haarzelve, zij ligt daar in haar verlorenheid voor God, zij is zo ellendig reeds uit kracht van haar val in Adam en daardoor is zij ook onbekwaam zichzelf hieruit te verlossen. Een andere geboorte is voor haar nodig en daarom moet zij een mishagen hebben aan haar verdorven natuur en uitzien naar een weg tot redding, waardoor zij komt tot een nieuw Gode welgevallig leven.

Welk een diepe betekenis heeft dan volgens ons formulier de doop. Ieder gedoopte mag dit wel eens ernstig overwegen. Als gij dan vraagt, wat betekent dit doopwater, dat eenmaal op mijn voorhoofd gesprendeld werd, dan wordt u toegeroepen: Gij draagt op uw voorhoofd het teken uwer erfsonde, het teken, dat gij ligt onder de vloek en toorn, het teken dat gij, stervende zoals gij geboren zijt, voor eeuwig verloren gaat en dat uw oude natuur moet sterven in de wedergeboorte, zult gij niet zelf eenmaal de eeuwige dood sterven.

Mocht deze betekenis des doops toch door het zaad der Kerk verstaan worden. Wat zou dat een verootmoediging voor God geven, ja wat zou men zichzelf mishagen en voor Gods aangezicht uitroepen: „Heere, ik ben een walgelijk zondaar, ik heb gedaan wat kwaad is in Uw ogen, ja ik ben in zonde ontvangen en in ongerechtigheid geboren.” Terecht heeft iemand jaren geleden reeds gezegd: „Leer het zaad der Kerk zijn doop verstaan”, want als men een recht gezicht ontvangt in de betekenis des doops, dan wordt men in eigen oog een verloren zondaar, die ontbloot is van alle gerechtigheid en buiten zichzelf behoudenis gaat zoeken.

Bij het onderwijs der jeugd op catechisatie en christelijke school kan dus nooit ernstig genoeg op de betekenis des doops gewezen worden. Natuurlijk niet in verkeerde zin, om de kinderen een grond van zaligheid onder de voeten te geven, welke eenmaal blijken zal een zandgrond te zijn, maar in de zin van ons doopsformulier, door hen te wijzen op de noodzakelijkheid der wedergeboorte, welke reeds in de doop is afgetekend. Want de doop tekent niet alleen af de onreinheid onzer zielen, maar ook de doding onzer oude natuur, de noodzakelijkheid om te sterven aan ons zelve en het leven en behoud te zoeken buiten ons. Zo is dus de doop niet alleen een prediking onzer ellende, maar tevens van de weg des behouds. Bij al het duistere dat zij ons aanwijst in de mens, laat zij ook een lichtpunt gloren, door te wijzen op het zoeken van zaligheid buiten ons.

Die zaligheid is te verkrijgen, ja, in dezelfde doop vergezelt God de belofte van eeuwige redding aan Zijn Kerk. De doop toch is niet alleen een teken, maar ook een zegel, volgens de Calvinistische, meer nog, volgens de Bijbelse leer van ons formulier. Er ligt in de doop een verzegelende kracht, daar hij teken én zegel is van het verbond der genade.

Over de verzegelende kracht van de doop schrijft Prof. de Bruin in hoofdstuk V.

De doop heeft dus ook-alldus Prof. de Bruin-een verzegelende kracht, dat wil zeggen, zij heeft de kracht van een zegel. Wanneer een notaris een koopakte geschreven heeft, hangt hij daaraan een zegel, als bewijs van de waarheid in de akte beschreven. Zo is de doop het zegel, gehecht aan de belofte van het verbond der genade. Want niet de innerlijke genadestaat wordt in de doop verzegeld, maar hetgeen God heeft beloofd aan Zijn Kerk. De sacramenten, zegt de Catechismus, dienen om de waarheid van de beloften des Evangelies te verzegelen. God beloofde aan Abraham: „Ik ben uw God en uws zaads God,” en die belofte wordt nu verzegeld door het sacrament der besnijdenis. Zowel in de besnijdenis van Ismaël als van Izak, van Ezau als van Jacob verzegelde de Heere de belofte des verbonds aan Abraham gedaan. De goddeloosheid toch van Ismaël en Ezau beroofde hen wel van de weldaden des verbonds en verhinderde hen de zegen des verbonds te zoeken, maar zij konden door hun goddeloos leven de waarheid van Gods belofte niet vernietigen. God had in hun besnijdenis niet verzegeld dat zij de genade des verbonds deelachtig waren, maar wel de belofte dat Hij in Abrahams nakroost Zijn verbond zou voortzetten. De waarheid dier belofte zal de Heere, volgens psalm 105, nimmer krenken want Hij gedenkt Zijn verbond tot in eeuwigheid.

Antwoord 66 van de Heidelbergse Catechismus leert hetzelfde. Op de vraag wat Sacramenten zijn, wordt geantwoord dat het tekēnen en zegelen zijn, opdat de Heere door het gebruik derzelve, de beloften des Evangelies des te beter te verstaan geven en verzegelen zou, namelijk dat Hij ons, vanwege het enig slachtoffer van Christus, aan het kruis volbracht, vergeving der zonden en het eeuwige leven uit genade schenkt.

Het bloed van Jezus Christus Gods Zoon reinigt van alle zonden, zo predikt Gods Woord, zo tekent God af in de doop en zo verzegelt Hij in dit sacrament. Buiten het offer des kruises geen behoud, dit verzegelt God in iedere doop, hetzij de dopeling een uitverkorene is of niet. De verzegeling is objectief, niet de staat des kinds, maar Gods belofte wordt verzegeld.

Prof. de Bruin zegt in dit vijfde hoofdstuk van zijn boekje nog meer, dat van groot belang is. Dat bewaren we voor een volgend nummer.

B.

VOOR JONG EN OUD Een hersenspoeling

Dit woord kwam mij in de gedachten toen ik het blad DIA las. Nader aangeduid het Meinummer 1981.

Voor degenen die het niet weten zij medegedeeld dat het blad DIA een maandblad is, wat wel niet direkt een kerkelijk stempel draagt, doch dat wel gevuld wordt door schrijvers van Christelijk Gereformeerde huize. Het is bedoeld, niet direkt voor de jeugd, ook niet voor oudere mensen, maar voor hen die daar tussen in leven, de zogenaamde middengroep.

Het stichtingsbestuur wordt gevormd door

de volgende personen: J.P. Versteeg, Apeldoorn, voorz.; H. Kaper, Linschoten, secr.; H.J. Plantinga, Veenendaal; penm.; Mw. G. Helms, Rijswijk en G. Schouten, Hoogeveen.

De Redactie bestaat uit: J.A. Compagner, Rotterdam; Mej. E.M. Drayer, Amsterdam; Mw. M.F. de Geus, Leusden; H.J. v. Maanen, Veenendaal; J. v. Mullingen, Veenendaal; A. Ruiter, Bilthoven; J. Toorman, Nuenen.

In het Mei-nummer 1981 wordt aandacht besteed aan het onderwerp „homofilie”.

Dat is al een heel oud onderwerp. In de bijbel wordt er ook over gesproken al wordt het woord niet genoemd. De zaak waar het over gaat komt er echter wel degelijk in voor, en dan zonder meer in afkeurende zin.

De dingen die onder ons altijd volkomen zekerheid hebben gehad, worden vandaag aan het wankelen gebracht. Vroeger hebben degenen die om de leiding en verlichting van de Heilige Geest baden, het beslist mis gehad, als zij het bedrijven van schandelijke dingen van mannen met mannen en vrouwen met vrouwen, op grond van Gods Woord meenden te moeten veroordelen. Zij zijn in hun gebed nooit verhoord, of ze zijn door de Heilige Geest misleid, of de Heilige Geest is veranderd.

Want er wordt in het genoemde blad een heel andere toon aangeslagen, dan een veroordelende. Ik wil niet zeggen dat de homofilie wordt gepropageerd, maar toch wel gesanctioneerd. We moeten er alleen begrip voor hebben. Als we dat op kunnen brengen dan zijn we er. Dan is er niets aan de hand. Dan zijn homofielen heel gewone mensen, net als alle mensen mensen zijn. Ga hen niet uit de weg, maar treedt hen tegen. Doe het begrijpend. Het zijn „gelovige” broeders en zusters. Zo willen de verschillende schrijvers, een ieder op zijn eigen manier het ons doen geloven.

De eerste die de rij van schrijvers opent doet onthullende mededelingen. Volgens een voorzichtige schatting zijn er 2000 christelijke gereformeerde (?) homofielen. Dat is ongeveer 1 op 35. Ik vraag mij wel af of iemand die homofiel is, nog een christelijke gereformeerde genoemd kan worden en dan in de eigenlijke betekenis van het woord.

De tweede die schrijft is zelf een homofiel die zijn „anders zijn” als een heel legale zaak zoekt voor te dragen. En als men nu eenmaal anders is, waarom zou men dan ook niet anders mogen „doen”? Al vragende wordt de deur opengezet naar de praktijk van dit weerzinwekkende bedrijf. Al lang leeft bij hem de gedachte om een gespreksgroep op te zetten van Christelijke Gereformeerde homoseksuelen, uit te breiden met gevoelsgenoten uit aanverwante richtingen van de gereformeerde gezindte. „Op deze wijze hoop ik wat mensen bij elkaar te krijgen”. Hij besluit zijn betoog met een gedeelte uit het boek Prediker 4 : 7-12: „En toen ik opnieuw mijn ogen de kost gaf, zag ik weer iets onder de zon: lucht en nog eens lucht. Neem nu iemand, die alleen staat, die geen zoon heeft en geen broer, en zo iemand ploetert maar voort, hij staart zich blind op rijkdom, zou die niet eens mogen bedenken: „Voor wie werk ik eigenlijk zo hard, en blijf ik mij het eten uit mijn mond sparen”.

Is dit geen lucht, zou zo iemand niet iets beters kunnen doen ?

Beter met zijn tweeën dan alleen, want in zo'n geval heb je tenminste iets aan je geploeter. Als er twee vallen helpt de één de ander overeind, maar wat als er iemand komt te vallen, die niemand heeft om weer op de been te helpen ? En als zij met zijn tweeën gaan slapen, dan warmen zij zich aan elkaar, maar iemand alleen, hoe moet die het warm krijgen ? En laten we zeggen, dat iemand één van de twee aanvalt, dan worden zij met zijn tweeën wel de baas, en een driestrengthsnoer gaat moeilijk stuk”. De vert. is uit: „De mens heet mens”. (Dat is weer anders dan de Nieuwe vert. v.d. E.)

De derde schrijver is van een vader die ontdekte dat zijn dochter homofiel was. Daardoor is hij geheel anders tegenover de situatie komen te staan, dan hij altijd gestaan heeft. Ik ga daar verder maar niet op in.

De vierde die dit onderwerp aansnijdt is een theoloog (?). Naar zijn standpunt was ik wel het meest nieuwsgierig. Hij kent de bijbel en weet ook de teksten te staan waar de homofilie beschreven wordt. O.a. Gen. 19 : 1-11; Lev. 18 : 22 en 20 : 13. Verder Rom. 1 : 18-27 en dan bijzonder de vss. 26 en 27. De teksten worden uitgeschreven. Al de genoemde

teksten die duidelijk voor zichzelf spreken, zijn in de ogen van de schrijver echt niet zo duidelijk.

Heel voorzichtig worden deze teksten buiten werking gezet. Het gaat in de bijbel maar over één zaak, dat is het reddend handelen van God. Dat laatste zal niemand tegenspreken. Doch ieder die nog in de bijbel gelooft van Gen. 1 tot Openb. 22 toe, als het geïnspireerde woord van God, weet heel goed dat daar meer in staat. Het gaat er niet alleen over hoe ik mijn schuld kwijt raak, maar ook hoe ik als een gerechtvaardigde zondaar leven moet voor God. Doch dat zijn punten die door de schrijver buiten beschouwing worden gelaten.

Als vijfde gaat ook een Christelijke gereformeerde arts er over schrijven. Hij beziet een homofiel precies eender als iemand die b.v. links geboren is. Je hebt rechtse en linkse mensen. Is iemand nu toevallig links dan veracht je toch zo'n mens niet omdat hij links is. Hij is als linkse net zo goed als iemand die rechts is. Homofilie is daarom geen ziekte, het is ook geen zonde, geen mode, geen verleiding, geen gebrek, geen misdrijf, geen decadentie. We moeten dat soort mensen heel gewoon aanvaarden. „Een homofiel behoeft zich evenmin voor zijn fantasieën, wensen en gedrag te schamen als een heterofiel. In beide gevallen geldt wat ik hierboven noemde: relatie-ethiek. „Wat doe je er mee ?” Breng je leed of breng je vreugde ? Help je elkaar of misbruik je elkaar. Een homofiele relatie kan op dezelfde manier gebruikt en misbruikt worden als een huwelijksrelatie. Een belofte van trouw telt in beide gevallen even zwaar”.

Tenslotte is er nog een dominee die enkele telefoongesprekken doorgeeft met homofielen. Het zijn mensen die vaak niet begrepen worden. Zeker vroeger niet. Tegenwoordig is er een gelukkige verandering ten goede. Die moet er alleen nog veel meer komen. We moeten elkander aanvaarden, zoals Christus ons aanvaard heeft. Enz.

De lezers zullen begrijpen dat we uit het genoemde blad hier en daar wat hebben opgeraapt, zonder de waarheid van wat men heeft geschreven geweld aan te doen. We schreven boven dit stukje „Een hersenspoeling. Inderdaad, als je het gelezen hebt dan vraag je je af: Wat moet ik nog met mijn bijbel ? Wijst dat onfeilbare Woord van God mij nog de weg ? Is die bijbel in veel opzichten altijd verkeerd verstaan ? Heeft men nu de sleutel ontdekt ? Mensen die nog eenvoudig wensen te buigen voor het Woord van God, weten het ineens niet meer. Zij worden aan het wankelen gebracht. En degenen die in de zonde leven worden op het kussen gezet. Zonde is geen zonde meer. Alles is geoorloofd. Je moet alleen begrip hebben voor elkaar. En zo gaan we dan met elkaar de afgrond in.

God heeft de man en de vrouw geschapen. Hij schiep de een **mannelijk** en de ander **vrouwelijk**. Zo is het ons altijd geleerd en zo is het ook altijd door ons gelezen. Zo was het vóór de val. En God zag dat het goed was. Doch nu leven we ná de val. We hebben allemaal een natuur die alzo verdorven is, dat we onbekwaam zijn tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Doch dat zijn dingen die steeds meer uit de circulatie raken als het over schrijven gaat.

De totale verlorenheid en geestelijke onmacht, met daartegenover de souvereiniteit Gods, zijn dingen, die ik gaarne in Dia zou lezen. En geen zaken die ons als Christelijke gereformeerde kerken altijd wezensvreemd geweest zijn. Persoonlijk heb ik geleerd dat ik nergens te goed voor ben en dat ik een hart omdraag dat van nature tot alle boosheid steeds weer geneigd is. Doch homofilie is een zaak die bij elk natuurlijk mens nog afkeer verwekt. De gereformeerde kerken zijn ons in de „afgang” voorgegaan en wij hollen er dapper achter aan.

Daar is al beroering genoeg in onze kerken over allerhande zaken. Men spreekt en schrijft over de zo door Christus geboden eenheid, en gaat inmiddels driftig door om de verdeeldheid nog groter te maken. Ik zou mij voor God en de kerken niet vrij gevoelen als ik deze dingen via ons blad „Bewaar het Pand” niet kenbaar maakte. God ontferme Zich nog over ons en onze kerken en ook over alle andere kerken, die nog wensen te leven waar dat aloude Woord van God, dat ook in 1981 nog tot ons spreekt.

Uw aller vriend Ds. H.C. v.d. Ent.

ALLE BEGRIP TE BOVEN (73)

17. De Churton woning (4).

En als we dit mogen zien, dan zal ons dagelijks afsterven door de kruisiging een van de zegeningen zijn, die aan ons zullen geopenbaard worden tot onze behoudenis en ons welzijn.

En nu, mijn vriendin, als de Heere ons zo deze zoete dingen geeft, zet Hij ons gewoonlijk in de oven om ons te tonen hoe wij aldoor het vuur zullen verdragen. Ik ben soms zo dwaas geweest om tegen mezelf te zeggen, zekerlijk dit is de laatste beproeving, nu zal ik waarlijk ontkomen en na deze zoetheid en kracht van de liefde en tedere zorg van de Verlosser zal ik niet zo gauw die genadige trekking van de Geest, Die mijn beste genegenheden ingewonnen heeft, uit het oog verliezen. Dan open ik misschien mijn Bijbel en lees: „Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Landman. Elke rank die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg en al wie vrucht draagt die reinigt Hij opdat zij meer vrucht drage.” De Heere vernedert ons met het doel om ons niet als knechten te behandelen, maar als vrienden. „Ik noem u niet meer dienstknechten, want de dienstknecht weet niet wat zijn heer doet, maar Ik heb u vrienden genoemd, want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt”. En welke dingen hoort Hij van de Vader? Hij hoort Hem zeggen en in de oven leert Hij het ons herhaaldelijk, dat als we van de wereld waren, wij zonder kruis zouden zijn, maar omdat Hij ons heeft uitverkoren uit de wereld, daarom haat de wereld ons. Als de Trooster komt verklaart Hij al deze dingen en getuigt Hij aan onze consciëntie, dat deze dood en beproevingen de rechte weg tot het eeuwige leven zijn.”

Omstreeks deze tijd werden er verschillende brieven naar Mercy gestuurd. Zij leek de vriendelijke leidster van de kleine gemeente te zijn.

„Ik vraag me vaak af”, schrijft Mr. Bourne, „of iemand van degenen die mij onbekend waren het gepredikte woord als het Woord van God ontvangen heeft en door de kracht daarvan de Heere met meer ernst is gaan zoeken nu ik weg ben, om zo te tonen, dat het inderdaad het Woord van God is en niet slechts wat ze van mij hoorden. Want waar Gods Woord maar een lichte indruk maakt (zoals in de gelijkenis van het zaad dat zo vlug opkwam), dan is het weer gauw verdwenen door een lichte verzoeking.”

Hier kunnen we nog wat aanhalingen over Sukey Harley invoegen, die, zoals Jane Gilpin zegt, in het midden van Zijn volk was gesteld als een getuige en voorbeeld, niet alleen van de vrijmacht van Zijn genade, maar ook van de geestelijke kracht van die godsdienst, waarvan Hij beide de Schepper en de Voltuier is. Ondanks al haar domheid ontbrak haar niet de wezenlijke genade van de Geest, christelijke liefde, die in haar hart de ware gemeenschap met het Israël Gods voortbracht. Aan hen die er geen geloofsbelijdenis op na hielden en toch ondanks haar vermaningen een soort vriendschap met haar onderhielden, toonde ze veel tederheid, niet wetende, zoals ze zei, hoe de Heere nog in hun hart zou kunnen werken. Ook waakte ze met grote tederheid en nauwgezetheid over degenen die in haar eigen omgeving door de kracht van de verzoeking op het verkeerde pad gegaan waren en zowel uit de gunst van die tot de Kerk behoorden als van de hunnen vervallen waren, door hen voortdurend in haar hart in verborgen gebed aan de Heere op te dragen.

„Ach, wie weet!” zei ze dan, „of ze uiteindelijk niet onder de ware schapen gevonden zullen worden. Wat zou er van mij

terecht gekomen zijn, als Jezus Christus mij in al mijn dwalingen niet opgezocht had en mij weer terecht gebracht had? Hij kent al Zijn kinderen, ik ken er maar enkele, maar Zijn Naam zij gezegend, Hij leert mij dag en nacht voor hen allen te roepen, menigten, menigten uit alle natiën. Mijn gezegende Verlosser, breng hen allen tot de kennis van Uw dierbare Naam en tot Uw hemels Koninkrijk!”

Een gewone valkuil, waar Sukey in viel, was deze: als ze beledigd of om haar godsdienst slecht behandeld was, dacht ze dat het goed was om haar afhankelijkheid aan Gods zaak te tonen door heftig terug te bijten. Ze noemde dit „vechten voor haar godsdienst” en gedurende de loop van twintig jaar heeft het dorp veel zulke gevechten gezien. Maar ze werd van deze gewoonte afgebracht. Omstreeks het einde van 1839 ontmoette ze op de weg een vastberaden godslasterlijke jongeman van het dorp. Hij had het terstond op haar voorzien en begon haar godsdienst te bespotten. Zij verdedigde die in haar ijver met grote warmte en schold hem uit om zijn goddeloze woorden. Er was al gauw een menigte toeschouwers, die klaarblijkelijk van het toneel genoten en het getwist aanwakkerden. Helaas, hoe meer Sukey voor haar godsdienst vocht, des te erger het werd, totdat het werkelijk op het hoogtepunt was gekomen. De spotter, die zag dat hij haar kwaad gemaakt had, verklaarde haar een huichelaars en de waarheid van God een leugen en ging lachend als overwinnaar heen.

Het verhaal kwam de dames van de pastorie ter ore, die er erg bezorgd over waren en toen Sukey daar een paar dagen later verscheen waren ze het niet met haar eens, dat ze de mensen moest trotseren, hoog of laag, als ze Gods waarheid bespotten, en proberen ze haar uit te leggen, dat zo te vechten tegen God en niet voor Hem was. Ze kon dit niet begrijpen en vertrok om hierover te gaan bidden. Een paar dagen later ging Jane haar thuis opzoeken en zonder over het geval te spreken nam ze de Bijbel en las 2 Samuel 16: 5-12, over Simeï, die David vloekte, en Psalm 17: 13 en 14. „Bevrijd mijn ziel met Uw zwaard van de goddelozen, met Uw hand van de lieden die van de wereld zijn.” Terwijl Jane deze teksten las voelde Sukey de toepassing daarvan. „Ach, mijn geliefde juffrouw,” zei ze, „dat is Gods Woord tot mijn hart. Wat ben ik toch dom. Tot nog toe heb ik nooit geweten dat de goddelozen het zwaard van God zijn! Ach arme man, hij wist niet, dat hij hoewel hij de knecht van de duivel is, toch slechts een zwaard in Gods hand is. Wel, in mijn hart heb ik medelijden met hem, ja zeker. Ach, „laat hem vloeken, laat hem vloeken, want de Heere heeft hem geboden.” Maar mijn God kan in een ogenblik zijn hart veranderen en dan zou er in plaats van vloeken zegenen zijn.”

„Sukey heeft de les die zij hiermee geleerd heeft nooit vergeten en velen waren hier getuige van”, zegt Jane, „dat van die tijd af onder zulke omstandigheden een opmerkelijke verandering in haar gedrag waargenomen werd. Hoe beschuldigde zij zichzelf wegens haar vroegere onwetendheid. „Is het niet een wonder, dat de Heere mij nog verdraagt, zo'n onkundige dwaas als ik ben?”

Jane schreef een ander gesprek van haar op. Dit ging over de Methodisten, die haar vertelden, dat de Christen geen zonde doet. „O, die uitspraak is iets vreselijks om aan te horen”, zei ze. „Maar als ik hun vertel van het geloof dat de Heere mij gegeven heeft, dat het alles Zijn werk moet zijn, van het begin tot het einde, en dat de mens geen kracht heeft, daar hij dood is in overtredingen en zonden, dan zeggen zij: „Uw geloof is niet zoals het onze!” Maar wat een vuur heeft het om ons heen ontstoken, door over ons geloof te spreken, is het niet zo?

vakantiecentrum de VERRASSING op TEXEL
heeft er een aangrenzend pand bij. Komt u het ook uitproberen?
Volliedig pension, verwarmde kamers, prijs slechts f. 42.50 p.p.d.
Al 26 jaar het adres voor pension, sta-caravans en bungalows.
Neem vrijblijvend even contact op. Tel. 02223 - 661 of 391.

HOTEL DREYERD - OOSTERBEEK
Telefoon 085-333169

Het hotel waar mevrouw zich „uit” - en mijnheer zich „thuis” voelt.

TERUG NAAR DE NATUUR

De natuurgeneeswijze neemt een steeds grotere plaats in en geen wonder wanneer U de fantastische resultaten verneemt van hen: die één van de meer dan 40 verschillende kruidenrecepten bestelden, o.a. maag, maagzweer, niersteen reumatiek, gewrichtsreuma, schildklier, slapeloosheid, suiker, spataderen, vermagering, zenuwen, enz. enz.

Alle soorten zijn verpakt in kuren voor een maand

à f 12,50

(verzendkosten inbegrepen).

Vermeld wel duidelijk welke soort U wenst.

NIEUW!!!

De soorten vermagering, zenuwen en' vochtafdrijvend, nu ook in tabletvorm
Maandkuur f 15-

Drogisterij

SIKKING

Barvoetestraat 5
Haarlem
Tel. 023 - 312832
Giro 190609

Voor bijbels, boeken en muziek is **LINDENBERG** uniek!

Grote voorraad
Snelle levering

Ook van de allernieuwste uitgaven.

Lindenberg's boekhandel

Slaak 4 - 14,
3061 CS Rotterdam.
Postbus 4209,
3006 AE Rotterdam.
Tel. 010 - 111607.

STICHTING REF. HULPAKTIE WOORD EN DAAD. GIRO 30.20.900.

Samen zorgen voor voedsel, christelijk onderwijs, leprozenhulp.

Postbus 560, 4200 AN Gorinchem.
Tel. 01830 - 32550.

LET OP!!!

Door directe import van de wereldberoemde **RODGERS ORGELS** enorme prijsverlagingen.

IMPORTEUR VAN RODGERS ORGELS

Dealer van: ★ JOHANNES ★ hoge inruil
★ VISCOUNT ★ landelijke service
★ OMEGAN ★ franco thuis door heel Nederland
★ e.a. merken

Deze orgels kunt u beluisteren en bespelen in onze showroom.

Reeds een **JOHANNUS orgel** vanaf (inkl. electr. nagalm) **f 8300,-**

nie. deijl
Orgels
Voorstr. 89 - 4132 AP Vianen
Telefoon 03473 - 6170

DOCUMENTATIE WORDT OP AANVRAAG TOEGEZONDEN

Stationssingel 50
Tel. 08385-13978
Postbus 177
3900 AD Veenendaal